

De wereldwijde milieucrisis.

www.MinisterieVanPropaganda.org

De opwarming van de aarde met krimpende poolkappen, grootschalige vervuiling, en een groeiend gebrek aan elementaire hulpbronnen zoals bijvoorbeeld water zijn een gevolg van menselijke activiteiten. Dat de verandering van het klimaat een feit is, zijn de afgelopen drie decennia keer op keer bevestigd door internationale teams van wetenschappers.

De opwarming van de aarde is een direct gevolg van industriële vervuiling. In een rapport van 1 februari 2007 van de Intergouvernementele Werkgroep inzake Klimaatverandering van de Verenigde Naties staat dat er verontrustende tekorten aan water in bepaalde delen van de wereld zullen ontstaan. In een rapport van de National Snow en Ice Data Center en NASA Jet Propulsion Laboratoria staat dat in andere delen van de wereld door het smelten van de poolkappen het waterniveau van de oceanen zal stijgen. Grote transnationale bedrijven zoals Exxon-Mobil, Shell, Dow Chemical en Duke Energy zijn de belangrijkste boosdoeners in de vernietiging van het milieu.

Werknemers en progressieven over de hele wereld zijn bezorgd over de snel verslechterende situatie van het milieu. Mensen over de hele wereld strijden voor het stoppen met de exploitatie, de vernietiging en de verontreiniging van lucht, bodem en water door de imperialistische landen. In Cochabamba (Bolivia) wist een massabeweging de Amerikaanse vennootschap Bechtel te stoppen in een poging het drinkwater te privatiseren. De Verenigde Staten en Europa zijn een van de belangrijkste veroorzakers van milieu vervuiling.

De Europese Unie doet vrijwel niets om deze gevaarlijke crisis te stoppen. Door de ernst van het probleem zou men denken dat de EU en Washington de enorme economische, wetenschappelijke en technologische middelen in beweging zou zetten om deze catastrofale ontwikkeling te stoppen. Dat gebeurt echter niet. In plaats daarvan betaalt de bevolking miljarden dollars voor imperialistische oorlogen, terwijl er in de sociale voorzieningen en de volksgezondheid genadeloos wordt gesneden.

Waarom is er geen wereldwijde (politieke) beweging om het milieu te redden?

Het dreigende gevaar voor onze planeet is enorm. Het zou alle progressieven moeten activeren om het tij te keren. De meest fundamentele vraag die gesteld moet worden is: kan de milieucrisis in het kader van het wereldkapitalisme worden gestopt?

Als systeem van productie was het kapitalisme superieur aan de feodale economieën die eraan voorafgingen. De meerwaarde (of winst), gemaakt door kapitalistische uitbuiting van de factor arbeid, heeft een snelle opmars in productie, wetenschap en technologie

veroorzaakt.

Bovendien heeft kapitalistische productie een grote impuls gegeven aan de productieve vermogens van de samenleving, beginnend in de periode van de industriële revolutie in Europa in de 19e eeuw en in de Verenigde Staten in de late 19e en vroege 20e eeuw. Het nieuwe productieproces gaf ruimte aan het kapitalisme: feodale landarbeid werd vervangen door productie-arbeid in de industrie. Het gegoede burgerschap van de nieuwe elite verdrong de aloude landadel.

Het kapitalistische productieproces leidde ook tot de ontwikkeling en verspreiding van machines; innovaties in energie en de ontwikkeling van machines met stoom en kolen; de winning van elektriciteit; betere middelen van vervoer over land (spoorwegen) en zee (stoomschip); de komst van fabrieken; verbeterde mijnbouw technieken; de ontwikkeling van een chemische industrie; en een grotere kennis van de metallurgie, die hebben geleid tot de productie van ijzer en staal. Van 1800 tot 1900 is de productiecapaciteit van de kapitalistische landen explosief gestegen: van 20 procent tot 80 procent van 's werelds totale productie. In met name Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten ontstonden industriële monopolies in de productieprocessen van staal, auto's, olie, landbouw, vleesverwerking. In deze en andere landen vond een massale transformatie plaats van economische betrekkingen, eindigend met industriële legers van werknemers aan de ene kant en een kleine minderheid van rijke eigenaren of kapitalisten aan de andere kant.

Dit was ook de periode dat het kapitalisme zich snel ontwikkelde tot een monopolie kapitalisme of imperialisme, waarbij een paar bedrijven hele industrieën in handen kregen en zich vestigden over de hele wereld om daar te koloniseren en te plunderen. Deze niets ontziende industrialisatie en ongeremde drang naar economische groei leidde tot een steeds grotere behoefte aan natuurlijke hulpbronnen. Het gevolg is een catastrofale uitwerking op het milieu.

De aarde heeft de afgelopen 250 jaar grote veranderingen doorgemaakt. Met name in de afgelopen vijftig jaar heeft de aanslag op het milieu spectaculaire vormen aangenomen. Hele bossen zijn verwoest; vele baaien, rivieren, meren en stromen zijn verontreinigd met industrieel en agrarisch afval. Veel diersoorten zijn gedoemd om uit te sterven als gevolg van ongecontroleerde jacht/stroperij en ecologische veranderingen. Door de roofbouw en de niet aflatende zoektocht naar mineralen zijn hele berghellingen vernietigd. De verandering van het klimaat is inmiddels waarneembaar.

De extreme industrialisatie heeft ertoe geleid dat de luchtverontreiniging een constante dreiging is geworden. In 1873 vielen in Londen de eerste slachtoffers als gevolg van de smog. In drie dagen tijd vonden meer dan 1.150 mensen de dood als gevolg van ernstige luchtverontreiniging door emissies van de verbranding van kolen.

Een van de meest beruchte milieuongevallen vond plaats in 1984 in Bhopal (India).

Bij een lek in de Union Carbide pesticide fabriek kwamen tientallen giftige gassen in de lucht. Ruim 8.000 mensen vonden de dood tijdens de eerste drie dagen na het lek. In totaal stierven 20.000 mensen als gevolg van de ramp.

In de dagen na de ramp, beweerde Union Carbide dat de gelekte gassen slechts een krachtig traangas was. Het bedrijf weigerde om nauwkeurige informatie te verstrekken over het lek dat leidde tot misdiagnoses en vele onnodige sterfgevallen.

Een van de grootste olierampen vond plaats in Libanon in 2006 toen Israëliëse straaljagers de kerncentrale Jiyeh bombardeerde. Bij die aanval kwam 30.000 ton ruwe olie in de Middellandse Zee terecht. De grootste olieramp in de geschiedenis gebeurde tijdens de Amerikaanse oorlog tegen Irak in 1991. Er werd toen meer dan 1 miljoen ton olie gelekt in de Perzische Golf. Aan het begin van de oorlog bombardeerde Amerikaanse vliegtuigen olietankers, pijpleidingen en opslagtanks.

Uit een rapport van de meest prestigieuze professionele wetenschappelijke academie, de Royal Society in Groot-Brittannië uit 2006 blijkt dat de Verenigde Staten meer broeikasgassen in 2004 dan op elk gewenst moment in de geschiedenis uitgestoten. De Amerikaanse olie gigant Exxon Mobil is verantwoordelijk voor 5 procent van 's werelds totale kooldioxide-uitstoot. Carbon dioxide is een van de broeikasgassen die is gekoppeld aan wereldwijde klimaatverandering. De totale Amerikaanse uitstoot is gestegen met 15,8 procent tussen 1990 en 2004. Deze uitstoot is voornamelijk te wijten aan de stijging van het verbruik van elektriciteit die is opgewekt door het verbranden van fossiele brandstoffen. Een stijging van de vraag naar energie wordt veroorzaakt door de toenemende industriële productie en een stijging van de benzine consumptie als gevolg van het vele reizen met auto en vliegtuig.

Methaan is tientallen keren krachtiger als broeikasgas dan het bekendere CO₂, maar breekt sneller af in de atmosfeer. Volgens cijfers van de overheid stootten de VS zo'n 29 miljoen ton per jaar uit, maar de Harvardstudie op basis van satellietmetingen legt die cijfers veel hoger: van 39 miljoen ton in 2002 tot 52 miljoen ton in 2012. De VS is daardoor verantwoordelijk

voor 30 tot 60 procent van de wereldwijde groei in methaanuitstoot sinds 2002, zegt de studie, die verscheen in *Geophysical Research Letters*.